



Olet varmaan huomannut, miten paljon olen näitä tekstejä kirjoittanut. Tiedän olevani tässä työssä kutsumustehtävänä äärellä, mutta haluaisin sinun huomaavan myös oman osuutesi näiden asioiden äärellä. Saatamme ajautua pelkäämään arvostelemaan ja etsimään vikoja ja virheitä toisten tekemisistä, mutta oletko koskaan ajatellut, mitä itse voisit tehdä asioiden paranemisen eteen? Arvosteleminenhan on helppoa, varsinkin, kun luonnostamme omistamme taipumuksen *nurjuuteen* ja mieltymyksen toisen huonouden katselemiseen.

- Kysyn itseltäni: olisiko sellainen elämäntehtäväni? Eläkö täällä vain arvostellakseni toisten aikaansaannoksia? - Mitä enemmän mietin asioita, sitä syvemmin tahtoisin olla itse vaikuttamassa ja muuttamassa asioiden kulkua, kuin yhtyä "*valitusvirsi*kuoroon" ja ainaisiin purnauksiin. Ethän sinäkään tahtoisit tuhlat elämääsi täysin turhalle ja mitään aikaansaamattomalle??

Mitä sitten voisin tehdä? - Paavali pyysi kirjeessään efesolaisille, että he pyytäisivät rukouksessa hänelle oikeita sanoja hänen kertoessaan evankeliumin salaisuutta.

"Rukoilkaa minunkin puolestani, että suuni avatessani minulle annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta. Siksihän olen lähettiläänä kahleissa. Rukoilkaa, että puhuisin siitä rohkeasti, niin kuin minun tulee puhua." Ef.6:19-20[*JKR]

Kokeilepa, seuraavan kerran - kuunnellesasi pitkästyttävää saarnaa, tai muuta *liian hartaan tuntuista* seurakunnan ohjelmaa - rukoilla heidän puolestaan! Rukoile palavasti ja tulisesti Jeesusta rakastaen, heille viisautta ja oikeita sanoja, innostusta ja Pyhän Hengen läsnäoloa! - Uskallan väittää, että tuohon rukoukseen

Jumala halajaa vastata! Saatat piankin havaita, miten taivaallisia sanoja ja taivaallista viisautta saat osaksesi juuri sieltä, mitä olet nurjassa mielessäsi aina moittinut ja halveksunut. **Jumalahan valitsi aina sen, joka ei ihmisten silmissä ollut mitään, tuodakseen heikkouden kautta kirkkautensa voiman esille!**

Rohkaisen sinua *kaivautumaan* arvosteluhengen alta pois, etsimään sen sijaan elämän Henkeä, joka kyllä saa kuolleenkin erämaan kukoistamaan, kuin kaurainimman puutarhan. - Uskotko, että **Jumala voi** sen tehdä? *Uskotko, että Jumala voi herättää olemattomasta olevan??* - Jos uskot, rukoile minunkin puolestani, että *sisäin oikeat sanat tässä työssäni!*



Olet siis **osallinen** ja myös **vastuullinen** Jumalan palvelukseksi keskellä. Nurjuus ja väärät asenteet saattavat olla, kuin tulppana ja **esteenä Jumalan siunauksien vuotamiselle** elämäsi ylle. Väärät asenteet ovat, kuin rikkakasveja, jotka tukahduttavat hedelmälliset viljelyksesi, ja sen, mitä Jumala tahtoisit tehdä sisimmässäsi. Uskotko, että **Jumala haluaa käyttää sinuakin** työssään elopellolla? Tiesitkö, että sinun elopeltosi on sisälläsi, omassa sydämessäsi? - Sieltä vuotavat *sen elämän veden virrat, jotka kumpuavat aina iankaikiseen elämään.* Näitä virtoja katsellessasi, älä enää sotke niitä "*ihmisjätöksillä*," vaan varjele sydämesi ajatukset nurjilta ja synkiltä ajatuksilta, sillä niiden keskellä elämäsi menisi täysin arvottomana hukkaan.

Siis, **rukoile** niiden puolesta, jotka suorittavat palvelusta, ja mieti, mitä voisit tehdä sen eteen, että Jumalan sana voisi olla esillä yhä raikkaammin ja kirkkaammin. Rukoile siihen viisautta ja johdattusta. Onhan kysymys *elämästä ja kuolemasta, taivaasta ja helvetistä!* Nähdessäsi takapajuista *suggerointia* ym. lahkolais-meininkiä, rukoile ja mieti, miten voisit edesauttaa siitä pois pääsemisessä. **Tuo osaltasi** seurakuntaan ja ystäväiesi läsnäoloon **raikasta ja virvoittavaa vettä.** - Mitä hyötyä siitä on, *että toiset tekee väärin ja toiset aina moittii heitä?* Näin jatkuessa, toiminta lopulta tyrehtyy ja kuolee omaan synkkytyteen. - Mutta kiitos Jumalan, aina löytyy ihmisiä, joille Jumala on paljastanut salaisuutensa elämän Hengestä! Nämä ihmiset tuovat **rohkaisun** sanoja, **eläviä** ja **toimen sanoja**, siitä huolimatta, että monta asiaa on vielä huonosti. He toimivat parhaansa mukaan **epäkohdista huolimatta**, tehden uskossa sen, mihin Jumala antaa mahdollisuudet.

Käy, siis kanssani rukoustaisteluun niiden puolesta, joille tahtoisimme viisautta ja ymmärrystä toimia paremmin. Tosin, silloin useimmat meistä joutuvat "*identiteetti-kriisiin*," kun totutut tavat asennoitua ja tutut toimet muuttuvat! - Mutta puutarhan siivoaminen kannattaa aina! Se täytyy aloittaa **oman sydämen perkaamisesta** - ja vaikka se sattuu, kun juurineen päivineen revitään kaikkia katkeruuden juuria sydämen maaperästä, antaa se kuitenkin **tilaa** hedelmällisille kasveille, joista tulevat vielä **monet ravintuiksi!**

"Siunattu on Herraan turvaava mies, jonka turvana on Herra. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen. Helteen tuloa se ei pelästy, vaan sen lehvä on vihan-ta. Poutavuotenakaan sillä ei ole huolta, eikä se lakkaa tekemästä hedelmää." Jer.17:7-8[*JKR]

